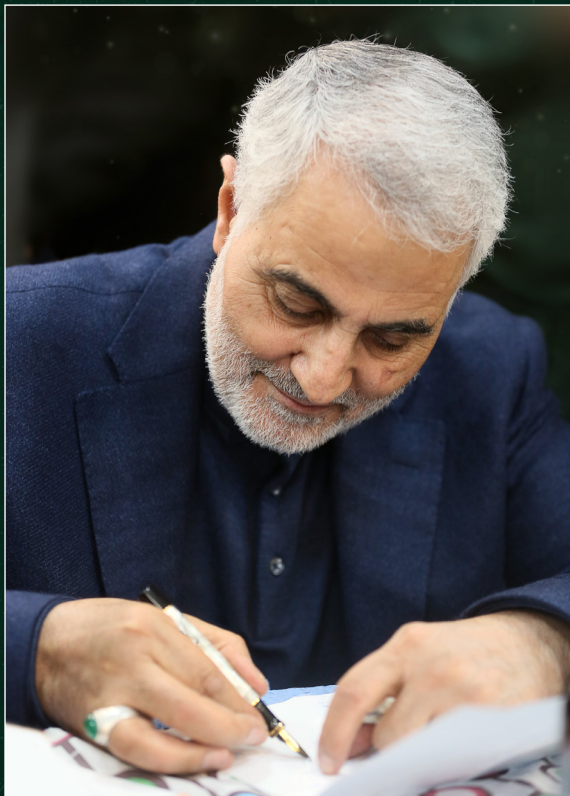

میثاق نامہ مکتب حاج قاسم

وصیت نامہ الہی سیاسی شہید سپہبد قاسم سلیمانے

سید العبد المذنب محمد ابراہیم

کتابخانه

موسسه مکتب حاج قاسم

حفظ و نشر آثار شهید سپید قاسم سلیمان

میثاق نامه مکتب حاج قاسم

فهرست | وصیت نامه الهی سیاسی شهید سپهبد قاسم سلیمانی

- ۴ ————— شهادت میدهم به اصول دین
- ۶ ————— خدایا! تورا سپاس میگویم بخاطر نعمتهایت
- ۸ ————— خدایا! به عفو تو امید دارم
- ۱۲ ————— خدایا! از کاروان دوستانم جامانده ام
- ۱۵ ————— خطاب به برادران و خواهران مجاهد... ..
- ۱۶ ————— خطاب به برادران و خواهران ایرانی... ..
- ۲۳ ————— خطاب به مردم عزیز کرمان... ..
- ۲۶ ————— خطاب به خانواده شهدا... ..
- ۲۸ ————— خطاب به سیاسیون کشور... ..
- ۳۲ ————— خطاب به برادران سپاهی و ارتشی... ..
- ۳۲ ————— خطاب به علما و مراجع معظم
- ۳۴ ————— از همه طلب عفو دارم
- ۳۷ ————— دست خط حاج قاسم

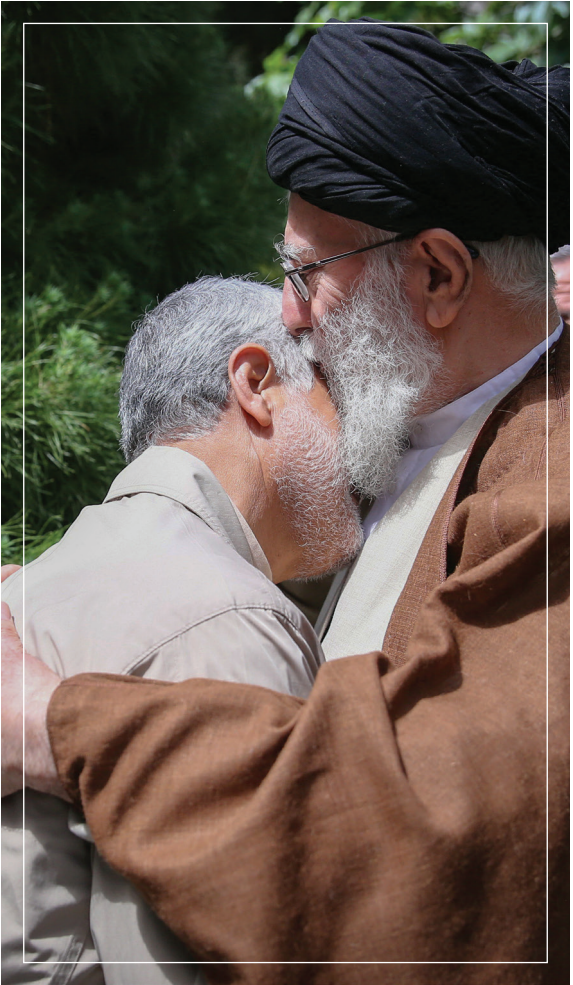
بسم الله الرحمن الرحيم

♦ شهادت می‌دهم به اصول دین^۱

اشهد أن لا اله الا الله و اشهد أن محمداً رسول الله و اشهد
أن اميرالمؤمنين على بن ابى طالب و اولاده المعصومين
اثنى عشر ائمتنا و معصومينا حجج الله .
شهادت می‌دهم که قیامت حق است . قرآن حق است .
بهشت و جهنم حق است . سؤال و جواب حق است .
معاد، عدل، امامت، نبوت حق است .

۱- عناوین میان‌نی از متن وصیت‌نامه نیست و صرفاً برای دسته‌بندی موضوعی نوشته شده است .

♦ خدایا!

تورا سپاس میگویم بخاطر نعمتهایت

خدایاندا! تورا سپاس که مرا صلب به صلب، قرن به قرن، از صلبی به صلبی منتقل کردی و در زمانی اجازه ظهور و وجود دادی که امکان درک یکی از برجسته ترین اولیائت را که قرین و قریب معصومین است، عبد صالحت خمینی کبیرا درک کنم و سرباز رکاب او شوم. اگر توفیق صحابه رسول اعظمت محمد مصطفی را نداشتم و اگر بی بهره بودم از دوره مظلومیت علی بن ابی طالب و فرزندان معصوم و مظلومش، مرا در همان راهی قرار دادی که آنها در همان مسیر، جان خود را که جان جهان و خلقت بود، تقدیم کردند.

خدایاندا! تورا شکرگزارم که پس از عبد صالحت خمینی عزیز، مرا در مسیر عبد صالح دیگری که مظلومیتش اعظم است بر صالحیتش، مردی که حکیم امروز اسلام و تشیع و ایران و جهان سیاسی اسلام است، خامنه ای عزیز - که

جانم فدای جان او باد - قرار دادی .

پروردگارا! تو را سپاس که مرا با بهترین بندگان در هم آمیختی و درک بوسه بر گونه های بهشتی آنان و استشمام بوی عطر الهی آنان را - یعنی مجاهدین و شهدای این راه - به من ارزانی داشتی . خداوندا ! ای قادر عزیز و ای رحمان رزاق ، پیشانی شکر شرم بر آستانت می سایم که مرا در مسیر فاطمه اطهر و فرزندانش در مذهب تشیع - عطر حقیقی اسلام - قرار دادی و مرا از اشک بر فرزندان علی بن ابی طالب و فاطمه اطهر بهره مند نمودی ؛ چه نعمت عظمایی که بالاترین و ارزشمندترین نعمت هایت است ؛ نعمتی که در آن نور است ، معنویت ، بی قراری که در درون خود بالاترین قرارها را دارد ، غمی که آرامش و معنویت دارد .

خداوندا ! تو را سپاس که مرا از پدر و مادر فقیر ، اما متدین و عاشق اهل بیت و پیوسته در مسیر پاکی بهره مند نمودی . از تو عاجزانه می خواهم آنها را در بهشتت و با اولیائت قرین کنی و مرا در عالم آخرت از درک محضرشان بهره مند فرما .

♦ خدایا! به عفو تو امید دارم

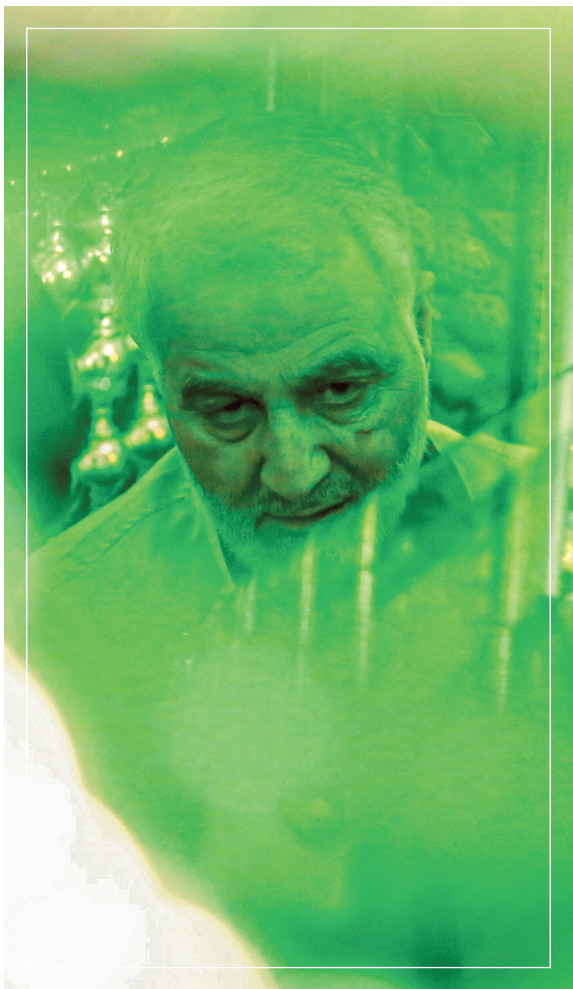
ای خدای عزیز و ای خالق حکیم بی‌همتا! دستم خالی است و کوله‌پشتی سفرم خالی، من بدون برگ و توشه‌ای به امید ضیافتِ عفو و کرم تومی‌آیم. من توشه‌ای برنگرفته‌ام؛ چون فقیر [را] در نزد کریم چه حاجتی است به توشه و برگ؟! سازق، چارقم پر است از امید به تو و فضل و کرم تو؛ همراه خود دو چشم بسته آورده‌ام که ثروت آن در کنار همه ناپاکیها، یک ذخیره ارزشمند دارد و آن گوهر اشک بر حسین فاطمه است؛ گوهر اشک بر اهل بیت است؛ گوهر اشک دفاع از مظلوم، یتیم، دفاع از محصورِ مظلوم در چنگ ظالم.

خداوندا! در دستان من چیزی نیست؛ نه برای عرضه [چیزی دارند] و نه قدرت دفاع دارند، اما در دستانم چیزی را ذخیره کرده‌ام که به این ذخیره امید دارم و آن روان بودن پیوسته به سمت تو است. وقتی آنها را به سمت بلند کردم، وقتی آنها را برایت بر زمین و زانو گذاردم، وقتی سلاح را برای دفاع از دینت به دست گرفتم؛ اینها ثروتِ دست من است که امید دارم قبول کرده باشی. خداوندا! پاهایم سست است. رمق ندارد.

[پاهایم] جرأت عبور از پلی که از جهنم عبور می‌کند، ندارد. من در پل عادی هم پاهایم می‌لرزد، وای بر من و صراط تو که از موناژک تراست و از شمشیر بُرنده‌تر؛ اما یک امیدی به من نوید می‌دهد که ممکن است نلرزم، ممکن است نجات پیدا کنم. من با این پاها در حرمت پا گذارده‌ام و دورِ خانه‌ات چرخیده‌ام و در حرم اولیاءت در بین الحرمین حسین و عباس‌ت آنها را برهنه دواندم و این پاها را در سنگرهای طولانی، خمیده جمع کردم و در دفاع از دینت دویدم، جهیدم، خزیدم، گریستم، خندیدم و خنداندم و گریستم و گریاندم؛ افتادم و بلند شدم. امید دارم آن جهیدن‌ها و خزیدن‌ها و به حرمت آن حریم‌ها، آنها را ببخشی. خداوندا! سر من، عقل من، لب من، شامه من، گوش من، قلب من، همه اعضا و جوارح در همین امید به سر می‌برند؛ یا ارحم الراحمین! مرا بپذیر؛ پاکیزه بپذیر؛ آن چنان بپذیر که شایسته دیدارت شوم. جز دیدار تو را نمی‌خواهم، بهشت من جوار توست، یا الله!

♦ خدایا! از کاروان دوستانم جامانده‌ام

خداوند، ای عزیز! من سال‌ها است از کاروانی به جا مانده‌ام و پیوسته کسانی را به سوی آن روانه می‌کنم، اما خود جا مانده‌ام، اما تو خود می‌دانی هرگز نتوانستم آنها را

از یاد ببرم. پیوسته یاد آنها، نام آنها، نه در ذهنم بلکه در
قلبم و در چشمم، با اشک و آه یاد شدند.
عزیزمن! جسم من در حال علیل شدن است. چگونه ممکن
[است] کسی که چهل سال بردت ایستاده است را نپذیری؟

خالق من، محبوب من، عشق من که پیوسته از تو خواستم
سراسر وجودم را مملو از عشق به خودت کنی؛ مرا در فراق
خود بسوزان و بمیران.

عزیزم! من از بی‌قراری و رسوایی‌های جا ماندگی، سرب‌به‌بیابان‌ها
گذارده‌ام؛ من به امید از این شهر به آن شهر و از این صحرا
به آن صحرا در زمستان و تابستان می‌روم. کریم، حبیب،
به‌گرم‌ت دل بسته‌ام، تو خود می‌دانی دوستت دارم. خوب
می‌دانی جز تو را نمی‌خواهم. مرا به خودت متصل کن.

خدایا وحشت همه‌ی وجودم را فرا گرفته است. من قادر
به مهار نفس خود نیستم، رسوایم نکن. مرا به حرمت
کسانی که حرمتشان را بر خودت واجب کرده‌ای، قبل از
شکستن حریمی که حرم آنها را خدشه‌دار می‌کند، مرا به
قافله‌ای که به سوی آمدند، متصل کن.

معبود من، عشق من و معشوق من، دوستت دارم.
بارها تو را دیدم و حس کردم، نمی‌توانم از تو جدا
بمانم. بس است، بس. مرا بپذیر، اما آن چنان که
شایسته تو باشم.

♦ خطاب به برادران و خواهران مجاهدم...

خواهران و برادران مجاهدم در این عالم، ای کسانی که سرهای خود را برای خداوند عاریه داده‌اید و جان‌ها را بر کف دست گرفته و در بازار عشق بازی به سوق فروش آمده‌اید، عنایت کنید: جمهوری اسلامی، مرکز اسلام و تشیع است.

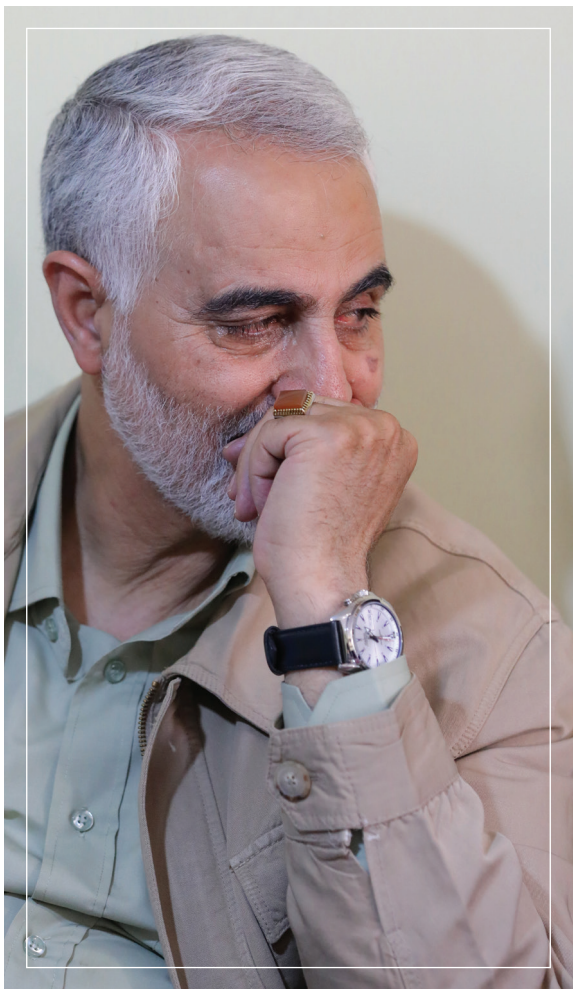
امروز قرارگاه حسین بن علی، ایران است. بدانید جمهوری اسلامی حرم است و این حرم اگر ماند، دیگر حرم‌ها می‌مانند. اگر دشمن، این حرم را از بین برد، حرمی باقی نمی‌ماند، نه حرم ابراهیمی و نه حرم محمدی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

برادران و خواهرانم! جهان اسلام پیوسته نیازمند رهبری است؛ رهبری متصل و منصوب شرعی و فقهی به معصوم. خوب می‌دانید منزّه‌ترین عالم دین که جهان را تکان داد و اسلام را احیا کرد، یعنی خمینی بزرگ و پاک ما، ولایت فقیه را تنها نسخه نجات بخش این امت قرار داد؛ لذا چه شما که به عنوان شیعه به آن اعتقاد دینی دارید و چه شما که به عنوان سنی

اعتقاد عقلی دارید، بدانید [باید] به دور از هرگونه اختلاف، برای نجات اسلام خیمه ولایت را رها نکنید. خیمه، خیمه‌ی رسول الله است. اساس دشمنی جهان با جمهوری اسلامی، آتش زدن و ویران کردن این خیمه است. دور آن بچرخید. والله والله والله این خیمه اگر آسیب دید، بیت الله الحرام و مدینه حرم رسول الله و نجف، کربلا، کاظمین، سامرا و مشهد باقی نمی ماند؛ قرآن آسیب می بیند.

♦ **خطاب به برادران و خواهران ایرانی...**

برادران و خواهران عزیز ایرانی من، مردم پرافتخار و سربلند که جان من و امثال من، هزاران بار فدای شما باد، کما اینکه شما صدها هزار جان را فدای اسلام و ایران کردید؛ از اصول مراقبت کنید. اصول یعنی ولیّ فقیه، خصوصاً این حکیم، مظلوم، وارسته در دین، فقه، عرفان، معرفت؛ خامنه‌ای عزیز را عزیزِ جان خود بدانید. حرمت او را حرمتِ مقدسات بدانید.

برادران و خواهران، پدران و مادران، عزیزان من!
 جمهوری اسلامی، امروز سربلندترین دوره خود را طی می‌کند.
 بدانید مهم نیست که دشمن چه نگاهی به شما دارد.
 دشمن به پیامبر شما چه نگاهی داشت و [دشمنان] چگونه
 با پیامبر خدا و اولادش عمل کردند، چه اتهاماتی به او زدند،
 چگونه با فرزندان مطهر او عمل کردند؟ مذمت دشمنان و
 شماتت آنها و فشار آنها، شما را دچار تفرقه نکند.

بدانید که می‌دانید مهمترین هنر خمینی عزیز این بود
 که اول اسلام را به پشتوانه ایران آورد و سپس ایران را در
 خدمت اسلام قرار داد. اگر اسلام نبود و اگر روح اسلامی
 بر این ملت حاکم نبود، صدام چون گرگ درنده‌ای این
 کشور را می‌درید؛ آمریکا چون سگ هاری همین عمل را
 می‌کرد، اما هنر امام این بود که اسلام را به پشتوانه آورد؛
 عاشورا و محرم، صفرو فاطمیه را به پشتوانه این ملت آورد.
 انقلاب‌هایی در انقلاب ایجاد کرد. به این دلیل در هر دوره
 هزاران فداکار جان خود را سپر شما و ملت ایران و خاک
 ایران و اسلام نموده‌اند و بزرگ‌ترین قدرت‌های مادی را

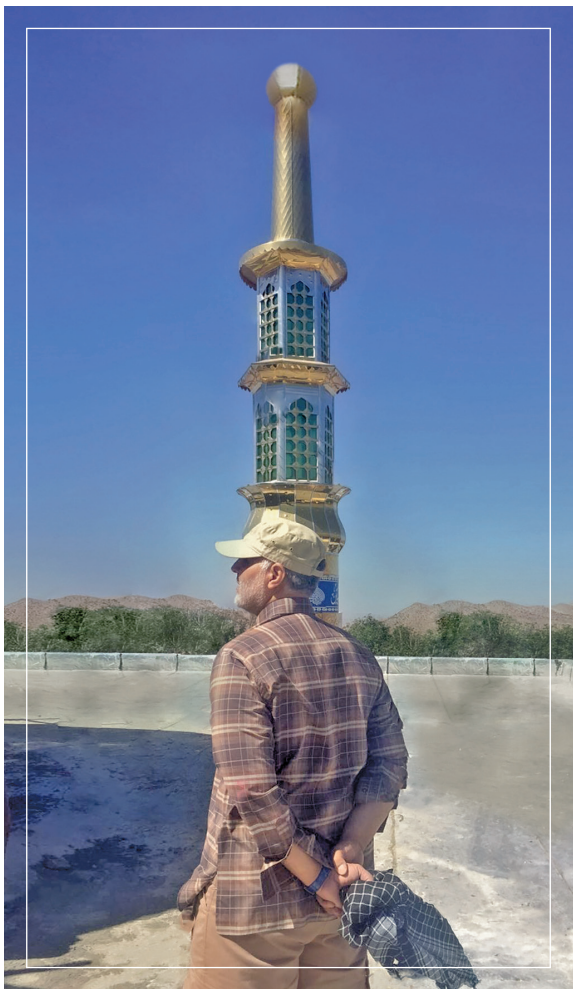
ذلیل خود نموده‌اند. عزیزانم، در اصول اختلاف نکنید. شهدا، محور عزّت و کرامت همه ما هستند؛ نه برای امروز، بلکه همیشه اینها به دریای واسعه خداوند سبحان اتصال یافته‌اند. آنها را در چشم، دل و زبان خود بزرگ ببینید، همان‌گونه که هستند. فرزندان تان را با نام آنها و تصاویر آنها آشنا کنید. به فرزندان شهدا که یتیمان همه شما هستند، به چشم ادب و احترام بنگرید. به همسران و پدران و مادران آنان احترام کنید، همان‌گونه که از فرزندان خود با اغماض می‌گذرید، آنها را در نبود پدران، مادران، همسران و فرزندان خود توجه خاص کنید. نیروهای مسلح خود را که امروز ولی‌فقیه فرمانده آنان است، برای دفاع از خودتان، مذهب‌تان، اسلام و کشور احترام کنید و نیروهای مسلح می‌بایست همانند دفاع از خانه‌ی خود، از ملت و نوامیس و ارضِ آن حفاظت و حمایت و ادب و احترام کنند و نسبت به ملت همان‌گونه که امیرالمؤمنین مولای متقیان فرمود، نیروهای مسلح می‌بایست منشأ عزت ملت باشد و قلعه و پناهگاه مستضعفین و مردم باشد و زینت کشورش باشد.

در حاشیه دیدار جمعی از خانواده های شهدای مدافع حرم در شهر بابل. اسفندماه ۹۷

دست نوشته حاج قاسم: فدای این دست هایی که در راه خدا داده شد.

♦ خطاب به مردم عزیز کرمان ...

نکته ای هم خطاب به مردم عزیز کرمان دارم؛ مردمی که دوست داشتنی اند و در طول ۸ سال دفاع مقدس بالاترین فداکاری ها را انجام دادند و سرداران و مجاهدین بسیار والامقامی را تقدیم اسلام نمودند. من همیشه شرمنده آنها هستم. هشت سال به خاطر اسلام به من اعتماد کردند؛ فرزندان خود را در قتلگاه ها و جنگ های شدیدی چون کربلای ۵، والفجر ۸، طریق القدس، فتح المبین، بیت المقدس و... روانه کردند و لشکری بزرگ و ارزشمند را به نام وبه عشق امام مظلوم حسین بن علی به نام ثارالله، بنیان گذاری کردند. این لشکر همچون شمشیری برنده، بارها قلب ملتمان و مسلمان ها را شاد نمود و غم را از چهره آنها زدود.

عزیزان! من بنا به تقدیر الهی امروز از میان شما رفته ام. من شما را از پدر و مادرم و فرزندان و خواهران و برادران خود بیشتر دوست دارم، چون با شما بیشتر از آنها بودم؛ ضمن اینکه من پاره تن آنها بودم و آنها پاره وجود من،

اما آنها هم قبول کردند من وجودم را نذر وجود شما و ملت ایران کنم.

دوست دارم کرمان همیشه و تا آخر با ولایت بماند. این ولایت، ولایت علی بن ابی طالب است و خیمه او خیمه حسین فاطمه است. دور آن بگردید. با همه شما هستم. می دانید در زندگی به انسانیت و عاطفه ها و فطرت ها بیشتر از رنگ های سیاسی توجه کردم. خطاب من به همه شما است که مرا از خود می دانید، برادر خود و فرزند خود می دانید.

وصیت می کنم اسلام را در این برهه که تداعی یافته در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی است، تنها نگذارید. دفاع از اسلام نیازمند هوشمندی و توجه خاص است. در مسائل سیاسی آنجا که بحث اسلام، جمهوری اسلامی، مقدّسات و ولایت فقیه مطرح می شود، اینها رنگ خدا هستند؛ رنگ خدا را بر هر رنگی ترجیح دهید.

♦ خطاب به خانواده شهدا...

فرزندانم، دختران و پسرانم، فرزندان شهدا، پدران و مادران باقی مانده از شهدا، ای چراغ‌های فروزان کشور ما، خواهران و برادران و همسران وفادار و متدینه شهدا! در این عالم، صوتی که روزانه من می شنیدم و مأنوس با آن بودم و همچون صوت قرآن به من آرامش می داد و بزرگترین پشتوانه معنوی خود می دانستم، صدای فرزندان شهدا بود که بعضاً روزانه با آن مأنوس بودم؛ صدای پدر و مادر شهدا بود که وجود مادر و پدرم را در وجودشان احساس می کردم. عزیزانم! تا پیشکسوتان این ملتید، قدر خودتان را بدانید. شهیدتان را در خودتان جلوه گر کنید، به طوری که هر کس شما را می بیند، پدر شهید یا فرزند شهید را، بعینه خود شهید را احساس کند، با همان معنویت، صلابت و خصوصیت.

خواهش می کنم مرا حلال کنید و عفو نمایید. من نتوانستم حق لازم را پیرامون خیلی از شماها و حتی فرزندان شهیدتان اداء کنم، هم استغفار می کنم و هم طلب عفو دارم.

دوست دارم جنازه ام را فرزندان شهدا بردوش گیرند، شاید به برکت اصابت دستان پاک آنها بر جسد من، خداوند مرا مورد عنایت قرار دهد.

♦ **خطاب به سیاسیون کشور...**

نکته ای کوتاه خطاب به سیاسیون کشور دارم: چه آنهایی [که] اصلاح طلب خود را می نامند و چه آنهایی که اصولگرا. آنچه پیوسته در رنج بودم اینکه عموماً ما در دو مقطع، خدا و قرآن و ارزش ها را فراموش می کنیم، بلکه فدا می کنیم. عزیزان، هر رقابتی با هم می کنید و هر جدلی با هم دارید، اما اگر عمل شما و کلام شما یا مناظره هایتان به نحوی تضعیف کننده دین و انقلاب بود، بدانید شما مغضوب نبی مکرم اسلام و شهدای این راه هستید؛ مرزها را تفکیک کنید. اگر می خواهید با هم باشید، شرط با هم بودن، توافق و بیان صریح حول اصول است. اصول، مطوّل و مفصّل نیست. اصول عبارت از چند اصل مهم است:

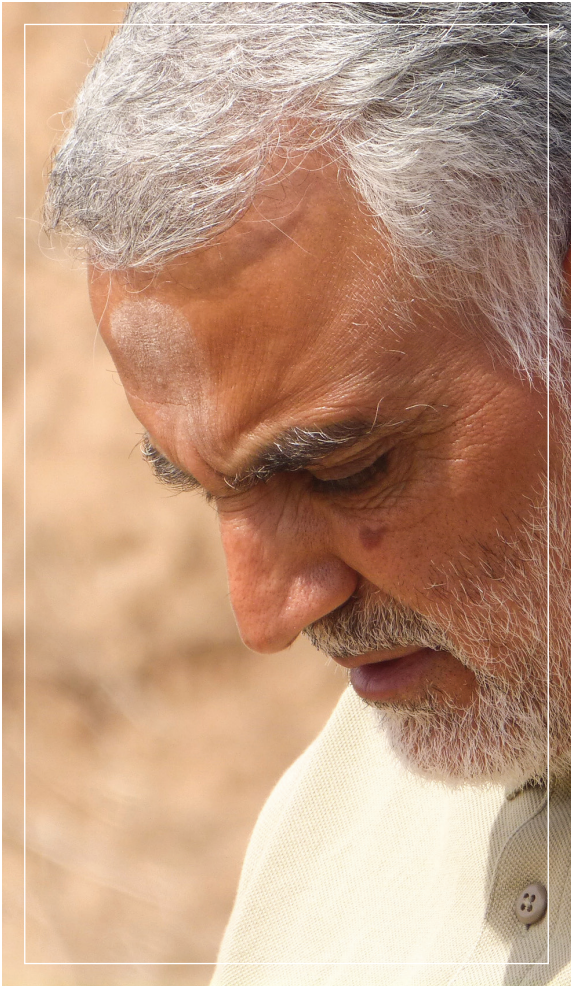
۱- اول آنها، اعتقاد عملی به ولایت فقیه است؛ یعنی این که نصیحت او را بشنوید، با جان و دل به توصیه و

تذکرات او به عنوان طبیب حقیقی شرعی و علمی، عمل کنید. کسی که در جمهوری اسلامی می خواهد مسئولیتی را احراز کند، شرط اساسی آن [این است که] اعتقاد حقیقی و عمل به ولایت فقیه داشته باشد. من نه می گویم ولایت تنوری و نه می گویم ولایت قانونی؛ هیچ یک از این دو، مشکل وحدت را حل نمی کند؛ ولایت قانونی، خاص عامه مردم اعم از مسلم و غیرمسلمان است، اما ولایت عملی مخصوص مسئولین است که می خواهند بار مهم کشور را بردوش بگیرند، آن هم کشور اسلامی با این همه شهید.

۲- اعتقاد حقیقی به جمهوری اسلامی و آنچه مبنای آن بوده است؛ از اخلاق و ارزش ها تا مسئولیت ها؛ چه مسئولیت در قبال ملت و چه در قبال اسلام.

۳- به کارگیری افراد پاکدست و معتقد و خدمتگزار به ملت، نه افرادی که حتی اگر به میزیک دهستان هم برسند خاطره ی خان های سابق را تداعی می کنند.

۴- مقابله با فساد و دوری از فساد و تجملات را شیوه خود قرار دهند.

۵- در دوره حکومت و حاکمیت خود در هر مسئولیتی، احترام به مردم و خدمت به آنان را عبادت بدانند و خود خدمتگزار واقعی، توسعه‌گزار ارزشها باشد، نه با توجیحات واهی، ارزش‌ها را بایکوت کند.

مسئولین همانند پدران جامعه می‌بایست به مسئولیت خود پیرامون تربیت و حراست از جامعه توجه کنند، نه با بی‌مبالاتی و به خاطر احساسات و جلب برخی از آراء احساسی زودگذر، از اخلاقیاتی حمایت کنند که طلاق و فساد را در جامعه توسعه دهد و خانواده‌ها را از هم بپاشاند. حکومت‌ها عامل اصلی در استحکام خانواده و از طرف دیگر عامل مهم از هم پاشیدن خانواده هستند. اگر به اصول عمل شد، آن وقت همه در مسیر رهبر و انقلاب و جمهوری اسلامی هستند و یک رقابت صحیح بر پایه همین اصول برای انتخاب اصلح صورت می‌گیرد.

♦ خطاب به برادران سپاهی و ارتشی ...

کلامی کوتاه خطاب به برادران سپاهی عزیز و فداکار و ارتشی‌های سپاهی دارم: ملاک مسئولیت‌ها را برای انتخاب فرماندهان، شجاعت و قدرتِ اداره بحران قرار دهید. طبیعی است به ولایت اشاره نمی‌کنم، چون ولایت در نیروهای مسلح جزء نیست، بلکه اساس بقای نیروهای مسلح است. این شرط خلل‌ناپذیر می‌باشد.

نکته دیگر، شناخت به‌موقع از دشمن و اهداف و سیاست‌های او و اخذ تصمیم به‌موقع و عمل به‌موقع؛ هریک از اینها اگر در غیروقت خود صورت گیرد، بر پیروزی شما اثر جدی دارد.

♦ خطاب به علما و مراجع معظم

سخنی کوتاه از یک سرباز ۴۰ ساله در میدان به علمای عظیم‌الشان و مراجع گران‌قدر که موجب روشنایی جامعه و سبب زدودن تاریکی‌ها هستند، خصوصاً مراجع عظام تقلید. سربازتان از یک دیده‌بانی، دید که اگر این

نظام آسیب ببینند، دین و آنچه از ارزش های آن [که] شما در حوزه ها استخوان خُرد کرده اید و زحمت کشیده اید، از بین می رود. این دوره ها با همه دوره ها متفاوت است. این بار اگر مسلط شدند، از اسلام چیزی باقی نمی ماند. راه صحیح، حمایت بدون هرگونه ملاحظه از انقلاب، جمهوری اسلامی و ولی فقیه است. نباید در حوادث، دیگران شما را که امید اسلام هستید به ملاحظه بیندازند. همه ی شما امام را دوست داشتید و معتقد به راه او بودید. راه امام مبارزه با آمریکا و حمایت از جمهوری اسلامی و مسلمانان تحت ستم استکبار، تحت پرچم ولی فقیه است. من با عقل ناقص خود می دیدم برخی خناسان سعی داشتند و دارند که مراجع و علماء مؤثر در جامعه را با سخنان خود و حالت حق به جانبی به سکوت و ملاحظه بکشانند. حق واضح است؛ جمهوری اسلامی و ارزش ها و ولایت فقیه میراث امام خمینی رحمته الله علیه هستند و می بایست مورد حمایت جدی قرار گیرند. من حضرت آیت الله العظمی خامنه ای را خیلی مظلوم و تنها می بینم. او

نیازمند همراهی و کمک شماست و شما حضرات معظم با بیانتان و دیدارهایتان و حمایت هایتان با ایشان می بایست جامعه را جهت دهید. اگر این انقلاب آسیب دید، حتی زمان شاه ملعون هم نخواهد بود، بلکه سعی استکبار بر الحادگری محض و انحراف عمیق غیر قابل برگشت خواهد بود.

دست مبارکتان را می بوسم و عذرخواهی می کنم از این بیان، اما دوست داشتم در شرف یابی های حضوری به محضرتان عرض کنم که توفیق حاصل نشد.
سربازتان و دست بوستان

♦ از همه طلب عفو دارم

از همسایگانم و دوستانم و همکارانم طلب بخشش و عفو دارم. از رزمندگان لشکر ثارالله و نیروی باعظمت قدس که خار چشم دشمن و سدّ راه او است، طلب بخشش و عفو دارم؛ خصوصاً از کسانی که برادرانه به من کمک کردند. نمی توانم از حسین پورجعفری نام ببرم که خیرخواهانه

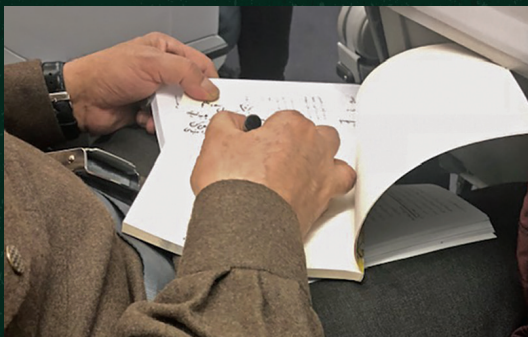
و برادرانه مرا مثل فرزندی کمک می‌کرد و مثل برادرانم دوستش داشتم. از خانواده ایشان و همه برادران رزمنده و مجاهدم که به زحمت انداختمشان عذرخواهی می‌کنم. البته همه برادران نیروی قدس به من محبت برادرانه داشته و کمک کردند و دوست عزیزم سردار قآنی که با صبر و متانت مرا تحمل کردند.

قاسم سلیمان

سَکَنَةُ قَاسِمٍ

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپهبد قاسم سلیمان

میثاق نامہ مکتب حاج قاسم
وصیت نامہ الہی سیاسیہ شہید سپہبد قاسم سلیمانے

دست خط حاج قاسم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اے محمد ان لا اله الا الله و الله اکبر ان محمد رسول الله و انکون
 امة المسلمین علی بن ابیطالب و اولاد المعصومین اثنتین عشر
 اماماً من بعد معصومیناً علیهم السلام تکفارت و درم نه تمامت صحت
 قرآن صحاح کتب معتدله و هفتون حق است بر سزاوار و عباد حق است که از این
 خدای مآب خود را از کسی سر بر نه مرا حجب و حجب قرآن و قرآن
 از حجب بر نه من مستقل کردن در روزی اعیان ظهور و وجود
 دادن که اعلان در روز یک روز صیحه ترین از این و اسرار
 قرآنی و قرآنی معصومین است علیه صفاکت ضمنی بر

ما در روز کتب و سطر از کتاب اسلوم از تو نفعی کتاب به اطلاق

رسول اعطاکت محمد مصطفی و اذنتی و اقران نیز ایوم از دوره

عقله صیت علی بن ابیطالب و فرزندان معصوم و نکلد عشر

مرا در هر آن قرار دادی که آنجا در حال صیر حال خود را این

مجلس و خلعت بود فخر کردن

خداوند اذنتی را شکر کنانم که پیوسته از عبیدت کلمات طین حنیف

مرا در هر صیر عبیدت کلمات دیدی که معصوم عینت اعظم است

بر صالحیتش مردی که صمیم امروزه اسم و رسم و ارکان و

سیدین اسم است خداوندان عزیز که با نعم فداان جان او بود

فرار دادی

بر و رد کار تو را پس سکه مرا با بهترین نه حکایت درلم

آمیختی و در رد بر لبم بگویند فان سید عسرت آسمان را است تمام

بوجه عطر الهی آسمان را یعنی جی هدی بود خدا ابو ایوب بر راه

بصورت از زمان دشتی

خداوند ای تا در عزیزان ره کارزان بیست نه شکر مستقیم

بر استکانت ما صبح که مرا در مسیر تا طمعه اطله و عزت آ

در حد ذهب سلیم عطر صفتی اسم فرار دادی

و هو الزا طر بر فزانان علی بن ابیطالب و ناطق الله لیه من

نمود عجب لغت عقلمین که با لار من و لار کینه سرخ عبت ماس

است ۲

یعنی که در آن نور است، معنویت، بی قراری که در او
 خود بالاترین و کبریا را دارد، یعنی که آرامش و معنویت دارد
 خداوند که را بیست کرد و از یاد و یاد فقیر است و
 اهل بیت و پیوسته در مسیر یکی هم، خداوندی از نوع اولی
 یافته ام، آنکه در جست و پا اولی است و کین نگاه
 روحا در عالم اکونت از درک معرفت الیه معنوی
 ای خدا ای عزیز و ان خالق حکیم بی همتا، دست خدایک
 و کلام پیشتر معنی خالی، من بدون برکت شما بر امید
 ضیافت ^{عقد} تری است معنوی شما بر نرفته ام چون معنی
 در نزد کرم چه جایگاه است به کوشه و برگ
 سارقان و حکم بر است از امید ۳ تو ملائقت و کرم تو

میثاق
کتابخانہ

Subject: کہ اہل حق و عدل کو کلمت اور کلمت کے بارے میں

اما یکو اعدیوں میں تو یہ دن دیکھ کر کہ ان کے تاراج کرنا

و دور خدائے عظیم

من اللہ بشارتیں اور حجت کا تاراج تو درحرم اولیائت
در بین در زمین صحت ہیست انکار ہے (جو انکار)
کلمت و اسبب و ہا را در سنگھان کلوانی ہندہ علم

و در واقع از دینت دویدم، جھدم، ہندم، اور ہندم
خندیم و ہند اندم و کزیم و کزیم کزیم، اہم کزیم و ہند کزیم
اعدد ارم آن جھدم کا و ہندوں کا و ہندوں کا

ہر کلمہ ایفکار بجنس، خدادادہ سر میں عقل میں،

لب میں تادم کوش میں، قلب میں رہ احماء

و صوم در صوم اعدد سر ہند ارم اراضی

و ای پذیر و کیزہ پذیر آجھان ہند کہ کلمت

دیار کلم جز دیار تو ان فزائم کلمت میں

ہوا اثرت با اللہ، خدائے ای عزیز، میں کلمت

از کلمتوں ہند ۲۰۲۰ء پیوستہ کی جا یا ہندوں کی

کرم حبیب بہ کرمت دلیرانم کو خود
 و دار دوست دارم خود و دانا خود تورا
 ماضی و امیر خود سے متصل کن خود
 و عشت ہم و عیونم را و افراتہ اسے سے
 ما و ہمہ نفس خود نیستیم را و اوج ننگ
 و اہمیت کی تاکہ وقت و ن پرا خود
 واجب کردہ اس قید از شکستیں کو ^{لائی} خود
 عرف آہی را خود را دارن کتر و اہمیت خود
 نہ بلوریت آگہ نڈا متصل کن
 حضور سے ملنے سے و سے اہمیت سے، دولت
 دارم بیکر و تورا و ایم و حسن کو ہم
 عا ترانہ از تو عیاد یا نغ میں اسے سے

وا بجزیرہ اما انحصار کہت سے تو ہوں
 حق اصران دیر ابران می نام در انجیلیم اس کی تہ
 ہر ہنگام ہزار ابران خداوند عذریہ دادہ ایم وصال
 تا بر کف دست گزشتہ در ریاضہ عشق یازن
 بہ لوق حور سر آئندہ ایم عتاب سید

جہوری نامہ وک اسام و قطع است اسام
 حسین ^{برائے} علی ایران است ^{جہوریہ} اسام
 اسے دایرہ حرم و گزشتہ دیر ابران حرم
 اگر کئی اسیر حرم از زمین بر حرم یا حق
 ہر گز نہ ہو ^{اسے} اسیر اعلیٰ و نہ حرم میں محمد ناس
 حور ابران و حور کوانہ حرم ^{بہت} نیار منہ و حرم
 اسے رکیز منہ و منہ ^{بہت} اسے و حرم

کز کج درنده های این کشور را درین
 او بچای خودی نگاهدارن همین عهد را برادر
 ای هز نام این بزرگوار که اسم را به یحیی خوانند
 عارفان را در جوشم، حق را طیب را به یحیی خوان
 این مکتب آنگونه است که ظاهر در استقامت
 ای دیگر به این در دل در هر دوری و وار
 خدا ظاهر همین خود را بپرست و دست ایران
 رفیق ایران را اسام مؤمنان را بزرگوار
 قدرت ها را در یاد زلیل خود را بزرگوار
 عزیزانم در اصول اشتاف نگین
 خدا را محرومیت و کرامت همه ما هست
 بر آن به او در بیک صلیب استیفاء در حق

و این همه کارها را در میان اتصال به همت انداخته
 با چشم و دل از راه خود بزرگ پیغمبرها ننگونه
 کرده اند و زنده اند از راه چشم آنگاه در راه خود
 آنچه آید کننید به و زندان عقد او که
 بنده من در راه هستم به چشم آید و در راه
 بنگینید به همه راه و به زبان صادر و در راه
 او را پیغمبرها ننگونه که از و زندان خود با اعراض
 و نگزید آنچه را در بنوعی در راه و بیگانه
 در راه و در راه این همه از تو هم کار کنید
 - پیغمبرها مع خود را که از راه و در راه
 و در راه این همه از تو هم کار کنید
 خودتان، عهد و پیمان و اسم و کلمه

اقتراح کنید و بیرون بیاورید
 مانند دفاع از کفایت خود از مملکت و نوازش
 و از عزت ای صفات و کرامت و ادب و احترام
 کند و طبیعت به مملکت خود را کثرت کم امید
 ملامت مستحق را مورد بیگانه ها ملامت
 عزت مملکت به مملکت و قلم و مینا مملکت
 مستحقین و مردم را کثرت و نوازش
 مملکت
 نوازش م مملکت به مردم عزیز مملکت و مردم
 مردم که دوست دارند استیغاف و مملکت
 مملکت دفاع مستقیم به مملکت مملکت
 ایجاب و ادب کرد و ادب و مملکت مملکت
 مملکت

و غیرت پر اس و وفا اور ان مرزا اور ان خود سیر
 دوسے دارم خون، با رہنمائی اور آغوشی ہوئی
 عزیزانگی میں، رہ نین آگیا یوم و آگوشی، جس
 و خود میں، اب آگیا م قبول کردند میں و خود
 را نذر و خود را و عدت پر ان تم
 در اس دارم کہان میری و با خود
 و خود پر باز لبر و لامت و لامت
 ای طلب اسد و عقیدہ اور عقیدہ میں
 اسے دور آن پر دیر بنا چہ کہ ہم
 و دایرہ در زینت اسے نہت و علفنا
 و فطرت سے نہت از رنگ و ما سبب نام
 فطرت سے نہت از رنگ و ما سبب نام

این روزها در دانشگاه برادر خود فرزندان خود
 می دانند و صحبت و کلمه اسامی را در این بر سر
 که در این یافته در اعتقاد ^{سپهبد} ~~سپهبد~~ و ~~سپهبد~~
 حق نگذارید و فلا از اسم بیارید و حدتند
 و در هیچ فافراست در مکتب سپهبدان
 که بجز اسم ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~
 و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~
 هست رنگ ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~
 و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~

فرزندان در ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~
 بر راه و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~
 فرزندان ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~ و ^{صمیم} ~~صمیم~~

به عیب و خطی را اصلاح کن
 و در صورتی که ضامنان کتب و اموال کنی
 رعایتی در حق ما را در امور
 ضامنان را که ما و هم فرزندان کنه نماند ادا کن
 هم استغفار کنیم و طلب عفو دارم
 در کس دلم چه زده ام را از انان کفایت بر روی
 گیرند و بر سر کت و کتاب و کتابها بر سر
 ضامنان و امور را عیب قرار ده
 نکته ای که در کتابها بیرون شود اینها کتاب
 اصح طلب ضامنان ما و همه استخوانی که اموال را
 آنچه بیرون است در سرخ بودم اینک عموماً در دو
 صفحه جدا و توان و ارزها را فراموش کن
 ۱۹

بلکہ خداوند کبیر عزیز انوار رحمتیہ ہم و اسید
 و جو صبر ہم دارید انرا در عین صبر و صبر
 یا منظر و ہر حال
 و منظر و ہر حال
 واقعاً یورید اندیشہ مقصود بہرگز
 و محمد ادا راہ نشیند و حرف انکار کند
 اثری قد امین ہم نشیند بر طایف ہم در تنوائی
 و بین صبح و صبح اصل است اصول
 و اصول مطول و مقبول نیست اصل
 عین از حد اصل ہم است آواز انکسار
 اعتقاد علی بولایت فقہ است وینہ اندک
 نصحت او را بنویسید و بنویسید و بنویسید
 او بعد از علی حبیب حقیر محمد علی

علی بن محمد کتیبی در هیئت امین و فواید مسئولین
 را از او یادگذاشته و آنرا از آنرا که اعتقاد و مصیبت
 و علی - ولایت - عقیده است و آنرا که کرم و ولایت
 مقبول و آنرا که کرم و ولایت ق مونا و کرم
 از این مسئولین در صورت راهی ما کند و ولایت
 قانونی حاضر تمام مردم اعم از علم و غیر علم
 است این ولایت علی بن محمد کتیبی
 است که در آن فواید با مردم کشور را در این
 یکدیگر ندانیم کشور اسلامی! اینجمله کتیبی
 ۲ - اعتقاد و عقیده = هیئت امین و آنرا که مینویسد
 آن بوده است از اطلاق و از آنرا که مینویسد
 مصیبت و در آن ملک و مردم و غیره (کتاب)

میثاق میگیرم افراد پاکدست و معتقد و فرزندان
 بیگانه نه فرزندان که شما اگر به همین بودید
 هم پرستار ظاهره کانهای سابق را تذکر
 و نکته عفو بد با ما در دوران
 حاکم و تجملات را ستوده خود را گذارند
 در دوران عدالت و حکمت خود را در عفو
 احترام به مردم و خدمت به آنگاه را عیار به اهل
 و خود را حاکم نگذار واقعی، تو را گرانتر
 باشد به ترجیح و اهل ارزشها را بگیر
 مکتب
 مکتب ما شد به اهل عفو و بیگانه
 خود را بر اهل ترجیح و اهل است از عفو

توجہ کثرت نہ یہاں موالانا دینی کار اصحاب
 رجب برقی از آراء افسان زور کلام
 از اخص حقیقتی حالت سستہ کہ طلاق و مساد
 راز در جامعہ کولعمہ دھند ر ما نوادہ حق راز
 ہم بیان نہ حکمت لفظی اصل در
 اس نظام قانوادی و معاملی ہم از ہم باہم
 حکم نوادہ سستہ از اصول علی صحت
 همه در مسیر رهبر و انکاب و جمع ان علی سستہ
 یک کتاب صحیح بر زبان ہمیں امداد بران
 انکاب اصل صدرت ان کلمہ

۱۶۵۰ کوه کوهی ظاهر به برادران من عرض کرد
 و از شیخ ها پیغمبر دارم مددک مستور
 را با امانت به اولاد من میبخش و تدریس
 از هر چه از قواردها طبعی است
 به و کاتب است در میان من و اولاد
 در یک روز من و من و بنیت ^{بکلی}
 است سر بقیه چیزها من است
 این من را خلیل من پذیرا پذیر
 نکتہ دیگر است صحت به موقع از دامن و
 اهداف من است های او و اضطرار
 به مدد من و من به مدد خویش او اینها
 اگر در غیر وقت خود را بگذراند
 ۱۴۰۴ بر میز من نگاه امر جدا دارد

گرامی تقدیر که

سنتن کوماه از یک سرباز ۴۰ ساله در میدان به علای عظیم الشان و راجع

عربی روشنی می‌دهد و سبب زدودن تاریکی ^{هستند}

خفیه و واضح عظیم است که از زبان از یک سرباز

ایده بینا و بزرگ این نظم انجیب بی‌شود

و این و آنچه از این محققان این لایه صورتها

استخوان خرد را که امید در جهت کشیده این زمین

لا رود این دوره به هم دورن ها متفاوت است

اینبار اگر صلاح شکر از اسامع حیران باقی بماند

راه صحیح حمایت بدون تکلف از الفکرمایه ^{و کون}

عربی عقیقه است بنام در صورت دیگران کارنامه

اسامع کشیده به ملاحظه عزیزان در تمام راه

داشته و معتقد و راه از بر روی راه ام معجزه با او

و صاحب از جعفر است و سلامان است سنج استیکار

تحت پرچم دل عقیقه است من و عقل تا نفس خود

و در تمام برقی صفای نفس داشته و دارند که در اوج عباد

مؤثرند چشم را از سخنان خود و حالت حق به جانب

انگوت و ملاحظه بکن تنه و حق و این است خود را

و از نگاه و دلایه عقیقه میراث ام جنبان هستند لایست

در راه حیات من و از کینه من عفت که به اول عقل

خاصات را در شکل مکتب ^{CanJam} میثاق جامع

المیثاق ہمہ برادران بزرگواران - من کتبی برادران
وکلانہ دولت اسلام کردار کا کہنے پھر و ستار

والتحلیل و تدوین

الحمد لله رب العالمين
صدامنا عرايا كبره سنه

عاشق حجاج قاسم

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید شهید قاسم سلیمانی

